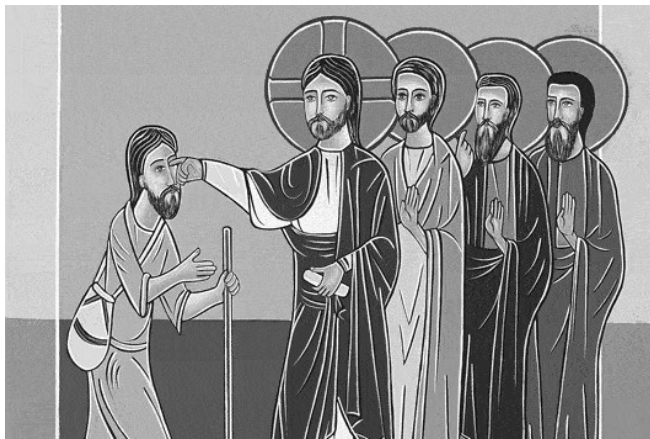

Nagyböjt 4. vasárnapja

Március 19. Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese

Ahol Isten megnyilatkozik, ott az ember köteles állást foglalni; ezt a felelősséget a farizeusok is hordozzák. Isten úgy hirdette meg és valószínűleg meg az üdvösség tervét, hogy az embert nem mentesítette az egyéni döntéstől és állásfoglalástól. A lehetőség megvan arra, hogy a hit szemével lássunk, így csak az marad vak, aki nem akar látni, aki nem keresi az igazságot. Tehát van bűnös hitetlenség is, s nem lehet mindenütt a legyőzhetetlen tévedést feltételezni. Az emberben az a vonzó vonás, hogy az igazság keresőjének tudja magát és kész arra, hogy a józan érveket elfogadja. Különbség van a hit szilárdsága és az előítélet kizárólagossága között is. Az igazi hit párosul a szeretettel és a türelemmel, hiszen azt Isten ajándékának fogjuk fel, míg az előítélet elfogultsághoz vezet, amely nem engedi, hogy felülvizsgáljuk álláspontunkat. Az a kijelentés, hogy „megmarad a bűnösök”, nemcsak megbélyegzés volt, hanem figyelmeztetés is, hogy a bűnben meg lehet rögződni. Az önző érdeke annyira bele lehet bonyolódni, hogy az ember már a gondviseléstől küldött feltűnő jeleket sem fogadja el, s nem is akar jobb belátásra térni. A farizeusoknak az a magatartása, hogy egyáltalán nem akarták elfogadni Jézus bizonyítékait, s nem akarták meglátni benne az igazi világosságot, még egyszer előjön a 12,37-40-ben. Ahogy itt a világosságról van szó, úgy ott a szív keménységéről. Mindkét hely arról tanúskodik, hogy Isten és az ember kapcsolata titok marad. Bele van foglalva a természetes megismerés, a kegyelmi megvilágítás, az emberi szabadakarat és a bűn titka.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

1. 1Sám 16,1b.6-7.10-13a Sámuel próféta Dávidot királlyá keni.
2. Ef 5,8-14 Krisztus nélkül sötétségben élünk, most az ő fényében élhetünk. A világosság gyümölcsei a jószág, az igazság, az egyenesség.
3. Jn 9,1-41 Jézus meggyógyít a születésétől vak embert, és elvezeti őt a valódi hitre.

A vakonszületett meggyógyítása

A 9. fejezet, a vakon született fiatalember meggyógyítása és az általa kiváltott viták, önálló kerek elbeszélést alkotnak. A történet jól beleillik a könyv összefüggésébe. A sátoros ünnepen Jézus a világ világosságának mondta magát. Most a csoda és a viták ezt magyarázzák meg. Jézus egyeseknek ad testi látást és lelki világosságot, mások ellenben behunyják előtte szemüket és lelkileg is vakká válnak. A Jézus életében lejátszódó jelenet majd folytatódik a zsidók és a keresztények vitájában évtizedek múlva is, így lehetetlen fel nem ismerni az evangélista előadásában a saját korára vonatkozó utalásokat. A helyet és az időt nem nevezi meg. De a Siloe tóra való utalás azt mutatja, hogy Jeruzsálemben történt, a vak a templom bejáratánál koldult. Az evangélista számára a jelentés a fontos: Jézus mindig a világ világossága, de az emberek különféleképpen viselkednek vele szemben. A csoda leírása rövid és egyszerű. Akármelyik szinoptikus evangéliumban is helyet kaphatna. De a rövid történet bele van állítva egy terjedelmes teológiai keretbe, s ezáltal kiemelkedő eseménnyé válik, mint pl. Lázár feltámasztása is. A csoda bevezetése egy égető kérdés, hogy vajon a betegség és a csapás közvetlenül a bűn következménye-e. A probléma természetesen vetődik fel. Jézus útközben lát egy vak embert. A koldusok és a betegek a templomhoz vezető út mentén kéregettek. A tanítványok kérdezik meg, hogy mi az oka betegségének: ő vétkezett vagy a szülei, hogy vakon született? A zsidóknál, főleg a farizeusoknál eléggé elterjedt volt a vélemény, hogy a betegség, a szegénység és a csapás a bűn büntetése. Sőt azt is lehetségesnek tartották, hogy a szülők bűnéért Isten a gyermekeket bünteti, pedig itt az elvi tisztázás már Ezekielnél (18,4) megtalálható. Még különösebb az a feltételezés, hogy az illető maga vétkezett volna születése előtt. Egyes rabbik írásaiban ennek is nyoma van, pl. amikor Jákob és Ézsau történetét magyarázzák. A zsidóknál azonban nem tételezték fel a lélek előre létezését vagy vándorlását. Lehet, hogy a probléma a keresztény közösségben is felvetődött, és az evangélista ezért közli a kérdést és a választ. A válasz nem egyszerű igen vagy nem, hanem inkább annak a kifejezése, hogy Isten minden eseményt és jelenséget fel tud használni saját dicsőségének kinyilvánítására: Sem ez nem vétkezett, sem a szülei, hanem Isten tetteinek kell rajta nyilvánvalóvá válniuk. Elvileg tehát eldönti Jézus, hogy a betegség nem a bűn közvetlen büntetése. Annak lehetnek természetes okai, de így is benne van Isten tervében. A jelen esetben ezt a betegséget úgy nézi Jézus, hogy az alkalmat ad neki az Atya irgalmasságának bemutatására és saját küldetésének igazolására.

Nem arra kell gondolni, hogy Isten ebből a célból kiindulva előre akarta ennek az embernek a vakságát, hanem arra, hogy ő ismeri a természet rendjét, s azt is felhasználhatja a természetfölötti rend hordozására. Itt Isten tettei abban nyilvánulnak meg, hogy Jézus meggyógyítja a vakot. De hogyan nyilvánul meg azokon, akiket senki sem gyógyít meg? Az ilyen kérdés megoldását csak a kinyilatkoztatás egészéből vezethetjük le. Jézus nem gyógyított meg minden beteget, gyógyításai és csodái csak jelek voltak, amelyek a végleges gyógyulásra, az örök életre mutattak. De Isten tettei ott vannak a kegyelem kiadásában is, amely erő ad a betegnek terhe hordozására, és az embereket serkenti, hogy karolják fel a szenvedőt. Azután Jézus hozzáfűzi, hogy Isten tetteinek kinyilvánítása beletartozik küldetésébe, s abból nem hagyhat el semmit. Addig kell munkálkodnia, amíg nappal van. Számára a nappal a nyilvános működés, az éjszaka a szenvedés ideje. De az evangélista beleérti a hívó embereket is. Nekik is meg kell tenniük Isten akaratát ebben az életben, mert a halállal megszűnik az érdemszerzés ideje. Sok régi kódex úgy hozza Jézus szavait, hogy addig kell „végbevinnünk” annak tetteit, aki küldött engem... Tehát az általános kötelezettség ott még világosabb. Jézus példát akar adni ezen a téren, s így értelmezi az előbbi fejezetben ismertetett hasonlatát, hogy ő a világ világossága. Amíg itt van, addig egész feladatát végre kell hajtania. S valóban, ahogy közeledik a szenvedés ideje, a hitre való felhívása egyre sürgetőbb (12,36). Különben szavai már céloznak arra, hogy a most véghez vitt gyógyítás is kihívja ellenfelei haragját, mert szerintük megszegte vele a szombati nyugalmat. Neki azonban semmitől sem szabad visszariadnia. Ez tehát a teológiai bevezetés a csodához. Érezzük, hogy ami következik, az valóban az Isten Fiának önmagáról adott kinyilatkoztatása lesz. A gyógyításhoz Jézus jelképet használ. Nyálával porból sarat csinál, s azt a vak ember szemére keni. A nyálát a régiek használták ugyan a seb kezelésére, de a sár inkább már veszély a szemre, nem orvosság. Jézus talán épp az ellentét kihangsúlyozásával mutat rá a csodára. Tette azonban nem varázslás, hiszen a hatás csak akkor következik be, amikor a beteg megmossa szemét a Siloe tóban. Az evangélista a Siloe szóban is jelképet lát, mert úgy értelmezi azt, hogy „küldött”. A beteget tehát valójában az Atya küldötte, de Jézus gyógyította meg. A vak visszakapta a látását, de Jézus azzal, hogy sarat csinált és a szemére kente, látszólag vétett a törvény ellen, így a további bonyodalom ebből adódik. A szinoptikusoknál a nép legtöbbször vallásos érzülettel veszi tudomásul a csodát, de a farizeusok és írástudók ott is hallatják bíráló hangjukat. János könyvében azonban csaknem minden csoda heves vitára ad okot. Itt először a szomszédok és ismerősök ellenőrzik az eseményt, s ez arra való, hogy a részletek még világosabbá váljanak. Önmagában érthető, hogy az emberek foglalkoznak az ilyen eseménnyel, de itt már előkészítik a farizeusok bevonását az ügybe. A történeti valószínűség adva van azzal, hogy a koldust sokan látták a templom közelében, azért most feltűnő, hogy gyógyultan áll előttük. Kérdősködésükben benne van a kételkedés is. Az emberek akkor sem fogadták el az ilyen eseményt kritika nélkül. Az evangélista pedig tekintettel van saját korának felmerülő kételyeire is. Egyesek nem fogadják el a személy fontosságát. Háttha csak egy hozzá hasonló ember áll itt, s akkor nem is történt csoda. A tanú maga a meggyógyított ember lesz. Nemcsak azt állítja, hogy előbb vak volt, hanem elmondja gyógyulásának módját is. Az ismétléssel az evangélista újra kiemeli a részleteket; az eset valóságáról is meg akar győzni. A kritikus hallgatók most már csak Jézus holléte felől érdeklődnek. Ő azonban a háttérben marad, s csak a végén erősíti meg a meggyógyult beteg hitét, s akkor teszi az önmagáról való kinyilatkoztatást is. Az evangélista már a történeti személyeket is felhasználja jelképeknek. A meggyógyított ember, akiben már felébredt a hit, képviseli a későbbi keresztény közösséget, a kételkedő nép és a farizeusok pedig azt a zsidóságot, amely a század végén is visszautasította az evangéliumot.

Gál Ferenc

A szentmise és a család

Támpontok szülőknek és hitoktatóknak (4.)

Elég a képmutatásból

A hallgatás ideje

A középpontban egy könyv áll. A résztvevők egyike hangosan felolvas belőle. Így élő lesz az írás! Amikor az evangélium előtt a homlokomat, a számat és a mellkasomat megjelölöm a hüvelykujjammal, arra készülök fel, hogy a szeretet szava eljusson hozzám és átalakítsa a gondolkodásomat, a beszédemet és az érzéseimet, hogy képes legyek szeretetteljes gondolatokra, szeretetteljes szavak kiejtésére, és érezzem szívemben a szeretetet. Ezekben a csendes gesztusokban érzem Isten irántam való szeretetét, és ugyanakkor azt az erős szeretetet is érzem magamban, amelyet én adok másoknak, mely olyan, mint egy folyó; keresztül szeretne rajtam folyni, hogy eljusson Istenhez és az emberekhez, akik kedvesek számomra.

Családban

- Jó dolog együtt olvasni egy könyvet és beszélgetni róla.
- Törekedjete rá, hogy legyenek olyan perceitek, amikor valóban, kölcsönösen meghallgatjátok egymást!
- Szavakkal is bátorítsátok egymást mindennap, minden lehetséges alkalommal!
- Meséljete a Bibliából gyermekeiteknek! A gyermekek hamar megtanulják, hogy ez „Isten könyve”. Léteznek „gyermekbiblia” kiadások is, amelyekben a leginkább gyermekeknek szóló részek vannak összeválogatva. A Szentírás történetei, személyiségei és szavai nélkülözhetetlenek az imádság és a lelki élet fejlődéséhez. A zoltárok mondatai, Jézusnak a tanítványaihoz intézett szavai, a példabeszédek mind egy csodálatos ima forrásaivá válhatnak. Megfizethetetlen élmény látni egy nyolc éves gyermeket, aki meggyőződéssel, becsukott szemmel és összetett kézzel mondja: „Védelmeez, Istenem, hozzád menekülök... Uram, te vagy boldogságom, téged semmi nem szárnyal túl! (...) Uram, örökrészem és kelyhem, te tartod kezeden sorsomat... Dicsőítem az Urat, mert értelmet adott nekem, s mert szívem még éjjel is figyelmeztet. Mindig szemem előtt lebeg az Úr, ő áll jobbomon, hogy meg ne inogjak.” (Zoltárok könyve, 16)

Hiszek!

Büszkén, felállva, közösen valljuk meg hitünk és életünk alapjait. Minden egyes kimondott szó mögött millió és millió arc áll, férfiak, nők és gyermekek arcai, akik már több mint húsz évszázadon át megélték ezt a hitet. Imádkozták, énekelték és megélték ezeket a szavakat, amiért sokszor szenvedniük kellett.

Családban

- Az apának és az anyának néha számba kellene vennie (esetleg le is írnia) azokat a szabályokat, szempontokat, amelyek a családban mindenkire egyaránt érvényesek.
- A szülőknek nem szabad megfélemlezniük róla, hogy Istent „bemutassák” gyermekeiknek, gyermekeiket pedig Istennek. Íme, néhány kérdés azokból, amelyeket a kisgyerekek szoktak feltenni Istenről: Istent ki teremtette? Honnan jön Isten? Milyen az Isten? Vannak-e barátai, vagy teljesen egyedül van? Miért nem látjuk Őt? Fontos, hogy kielégítsük kíváncsiságukat. Elsősorban abból induljunk ki, amit Jézus mondott nekünk Istenről.

Imádság

A közösség imája szétárad, magába foglalja az egész világot. Nemcsak mi bízunk egyes dolgokat másokra, hanem tisztában vagyunk vele, hogy Isten ránk bízta az egész teremtett világot, és felelősek vagyunk érte.

Családban

- Rendezzék úgy, hogy a mindennapos közös imádkozás megszokott dolog legyen, olyan, amely ha kimarad, érezni lehet a hiányát.
- Legyen helye otthonotokban a hit jelképeinek, esetleg alakítsatok ki egy kis „imasarkot”!
- Segítsetek megérteni a gyerekeknek, hogy Isten a legjobb barátjuk akar lenni! A gyermekek örülnek, ha van barátjuk, és Isten közel szeretne kerülni hozzájuk. Például így magyarázhatjátok ezt el nekik: „Isten nagyon szeret titeket. Úgy teremtett benneteket, hogy különlegesen legyenek, és különleges barátságban szeretne veletek lenni, ami nem hasonlítható össze semmilyen más barátsággal. Az igazi nagy barátságok napról napra alakulnak, és minden alkalommal egy kicsit tovább fejlődnek. Isten azt szeretné, hogy mindennap közeledjete hozzá, és kérjétek, hogy segítsen nektek, hogy jobban megismerhessétek őt.”
- Tanítsátok meg, hogy a hallgatás is az imádkozás része. Isten hangja nem olyan, mint az embereké, de valódi hang. Olyan, mint egy titok, mint egy bizalmas közlés. Ez a hang a „belső” csendünkön keresztül érkezik: gondolatainkon, az evangélium olvasmányain, életünk eseményein, vágyainkon és a napi találkozásainkon keresztül.

A hitoktató az imádságról kérdegeti a gyermekeket.

-Lássuk csak: te szoktál este imádkozni?

-Persze.

-És reggel is?

-Nem!

-És miért nem?

-Napközben egyáltalán nem félek.

Gyakran csak félelmünkben imádkozunk.

Milyen megalázó ez számunkra, és főleg Isten számára!

Felajánlani – odaajándékozni

Az Eucharisztia szó annyit jelent: „köszönetet mondani”. A szeretet igényli a konkrét, fizikai, látható jeleket. Az ajándékok is a szeretet látható jelei. Majdnem minden, amit a szeretetről írtak, arról szól, hogy ennek az érzelemnek a lényege elsősorban az adásban rejlik. Sokak számára az, hogy ajándékot adnak és kapnak, a szeretet látható jele, és a legjobb módja annak, hogy kifejezzék szeretetüket valaki iránt.

Családban

- Az ajándék valami olyan dolog, amelyet kezünkben tartva ezt mondhatjuk: „Szeret engem” vagy „gondolt rám”. Nem az a fontos, hogy mennyibe került. A gyerekek gyakran készítenek kis ajándékokat szüleiknek, és ez mutatja, hogy fontos dolog ajándékot adni annak, akit szeretünk.
- Fontos, hogy fel tudjuk ismerni azokat az ajándékokat, amelyeket nap mint nap kapunk, még ha nincsenek is becsomagolva: elkészítik nekünk az ételt, mosnak és vasalnak ránk, dolgoznak értünk, hogy meglegyen mindenünk... stb.
- Adjatok egymásnak ajándékokat, apróságokat is; rejtsetek el a másik iskolatáskájában, esetleg tegyétek a párnája vagy a tányérja alá.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Kereszt meditáció

Ha családokban még a szülők esténként keresztet rajzolnak álomba merülő gyermekeik homlokára, tudják-e, hogy ez már szokás volt az ókeresztény századokban? Ha pedig a középkor egyik legszimpatikusabb szentjének: Bernátnak mondatát olvassuk, ráérünk-e, hogy ez a szeretet Krisztus keresztjének titkában rejlik: „A hűséges katona nem érzi sebeit, amikor szeretettel szemléli Királya sebeit.” És a modern, hívtó költő Paul Claudel gondolatait mivel folytathatjuk: „Előre, Isten népe! Nem számodra van a nyugalomnak, sem a sütkézésnek pihenőhelye... Mennyi ideig utasítod még vissza neki a keresztet, amelyen meg akar halni?” Valahol mélyen bennünk sem lehet más a folytatás: „Longinusz lándzsája messzebb hatolt, mint Krisztus szíve, Istent sebezte meg, elhatolt egészen a Szentháromság középpontjába.” A kereszt misztériuma – kezdettől – ilyen mélységig tartalmazza a szenvedés és a feltámadás örömhírét a kereszténység történetében...

Mindez eszébe juthat annak, aki a neves művészettörténész, jelképek szakímerője: Dávid Katalin *A kereszt* című könyvét olvassa, amely teológiai és ikonográfiai értelmezése az első évezrednek. „A kereszt, mint megváltás jelképe azokon a területeken, ahol a keresztény vallás dominál, napjainkban éppen úgy, mint a kereszténység kezdetétől, a gyakorlati életet – egyénit és társadalmi – érintette (érinti). Értelmezése meghatározó szerepet kapott az etika, a közösségi magatartást alakító rendben úgy, hogy nemcsak az Isten és ember, hanem az ember és ember közti kapcsolathoz, a viszonyulások mikéntjéhez adott szempontokat. Ne gondoljuk, hogy ezek csupán a valláson belüli közösséget érintették, behatoltak az egyetemes gondolkodásba, a törvények szellemének kialakításába, a társadalmi érintkezés szabályaiba... A kereszt... Krisztus történelmi keresztjét jelentette, ami valóság és misztérium, tehát egy időben ereklye, jelkép” – írja bevezetőjében a szerző. Különösen megfontolandó a könyv tartalmi elrendezése, a teológiai reflexió – ezen belül a biblikus és patrisztikai irodalom idézése annak megerősítésére, hogy a kereszt jele „természetes módon kilép a vallási közegekből, hogy jelentését a társadalomalakítás szolgálatába állítsa.” Ha a legújabb visszatekintéseket keressük a kereszténység korai korszakára, idézhetjük Jakab Attila vallástörténész tanulmányát: „Az első időkben kereszténnyé lenni mindenképpen azt jelentette, hogy a Krisztus-hitet magáévá tevő személy gyökeresen megváltoztatta gondolkodását és életformáját. Ez természetesen – és legfőképpen – érintette az addigi megszokott társadalmi és vallási életet is...”

A keresztnek, „mint jelnek” az eredete nem Krisztus keresztje. Így „a krisztusi kereszt jelképi értelmezése sok olyan ősi, kereszténység előtti, zsidó és pogány sajtáságot ötvöz, ami lehetővé teszi, hogy az emberiség jelképének tekintsük. Ennek a megállapításának kifejtését adja Dávid Katalin, amikor a kereszt történelmi és spirituális jelenlétét mutatja be az Újszövetség korától egy ezredév áttekintésében, színes mellékletekkel kísérve lapjait. Főleg böjtidőben a könyvet kézbe venni több tájékozódásnál. A „kereszténnyé lenni” kötelezettség Krisztus követésében ma sem más, mint amit Krisztus századában *Antiochiai Szent Ignác* tanít a „szenvedő és szenvedéstől mentes” keresztéről, vagyis arról, „ami a kereszt és a megdicsőülés egyszerre-létezését foglalja szavakba; a kettő egységében van Krisztus lényege, a megváltás valósága.” A tanúság: az ember életének célját Krisztus keresztjének segítségével érheti el, „Istenhez jutását csak általa valósíthatja meg”. Ugyancsak az apostoli atyák irodalmában keresendő az ún. *Barnabás-levél*, a II. században. Azok a „szimbólumkereső törekvések” amelyeket a szent kereszthez kapcsolva tár elénk az ismeretlen író, összekötik a vizet, a fát és annak „éltető gyümölcsét”. Mindezt „jelképként felajánlja a krisztusi megváltást hordozó keresztnek”. Könyvünk szerzője ehhez Ezekiel látomását idézi: „Folyó folyt jobb felől, és belőle szépséges fák sarjadtak, s aki róluk eszik, élni fog örökké... És mikor teljesedik be mindez? Az Úr mondja: Amikor a fa lehajlik, és ismét felegyenesedik, és a fából vér patakszik.” A keresztől van szó és arról, akit „meg fognak feszíteni.” Ha már az apostoli atyák idejéről beszélünk, nem hagyható ki az Eucharisztia és a Megváltó keresztje összetartozásának hangsúlyozása – ugyancsak Antiochia püspökének írása nyomán. Ignác kifejti, hogy Jézus halála és feltámadása „örök jelenlétet kap közöttünk az Eucharisziában.” A keresztet ekként emeli a megváltás jelévé: „Az Eucharisztia, Megváltónk Jézus Krisztus bűneinkért szenvedő teste, melyet az Atya jóságában feltámasztott.” És milyen mély értelmű ez a gondolat is: „Az Eucharisziában velünk maradt krisztusi áldozat Istent az ember vérkonárává teszi”.

Napjaink nyugtalanságában sem mondhatunk mást, mint amit több mint két évezred óta hirdet a kereszténység: minden dolog nyugvópontja Krisztus keresztje.

† Tóth Sándor

hírek információk

A magyar nyelvű szemináriumok papnövendékei Szegeden tartották éves találkozójukat, melynek során március 13-án 18 órától városi keresztúton vettek részt. A találkozó március 14-én, szombaton 11 órától közös szentmisével zárult, melyet Kiss-Rigó László püspök celebrált.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodájának új applikációjában, a Neked Soul alkalmazásban naponta nagybőjti elmélkedések olvashatók, melyek segíthetik a fiatalokat a nagybőjti felkészülésben és a húsvétra való lelki ráhangolódásban.

A Belvárosi Plébánia szervezői Szent József ünnepének előestéjén, március 18-án Szeged környéki férfiakat – minden férjet, apát, nagyapát, fiút – közös szentmisére és az azt követő zenés, vezetett szentségimádásra hívnak a Dómba. A templomi együttlét után pedig várnak szeretettel minden résztvevőt egy kötetlen beszélgetésre és szerény asztal köré a Belvárosi Plébánia nagytermébe.

A Dómban nagybőjt péntekén 17.30-tól keresztúti ájtatosság kezdődik. A következő, március 20-i alkalommal a Szent Margit Imacsoport, a Rózsafüzér Társulat és a Szent Anna Nyugdíjasklub fog közreműködni.

Bűnbánati és imanap lesz a Dómban március 21-én, szombaton 8.00 és 20.00 óra között „Tiszta Lap” címmel, ahol egész nap lesz lehetőség gyónásra. Várható még lelkiismeret-vizsgálati, beszélgetési lehetőség, vezetett imádság, szentségimádás, közös éneklés.

Nagybőjt vasárnapjain meghívott lelkipásztorok beszédei, tanításai hangoznak el a 18 órai szentmise keretében a Dómban. Március 22-én Pálfi Zoltán makói plébános lesz a vendég.

A Szeged-Belvárosi Plébánia nagybőjti gyűjtést végez a vajdasági Lurkóházak részére. A tárgyi adományokat (pl. tartós élelmiszer, tisztítószerek, háztartási eszközök) április 12-ig lehet leadni a Plébánián hétköznapiokon 8 és 12 óra között. A pénzbeli adományokat a Dómban erre a célra kihelyezett perselyben gyűjtik.

Tizedik születésnapját ünnepli a Szegedi Dóm Látogatóközpont. Március 21-én, szombaton egész napos és éjszakába nyúló programokkal várják az érdeklődőket a Szegedi Dóm és a Dóm tér környezetében. A jubileumi rendezvény 10 órától egészen éjfélig kínál különleges élményeket a látogatóknak. A nappali programok 10 és 17 óra között zajlanak. A rendezvényt ünnepélyesen a Pavane Táncegyüttes zászlóforgató műsora nyitja meg a Dóm téren. A látogatók egész nap felmehetnek a Dóm tornyába, valamint társasjáték-kuckó is várja a családokat. A nap folyamán regisztrációhoz kötött programok is indulnak: kupulakilátó-túrák, vezetett látogatás a Klebelsberg-emlékkiállításon, Aba-Novák tematikus séta, valamint idegenvezetés a Dömötör-torony épületében. 19 órától éjszakai programokkal folytatódik az ünnep. A megnyitón az Auria Tűzsonglőr Csapat látványos bemutatója lesz látható a Dóm téren. Az est során éjszakai toronylátogatás, valamint több különleges, lámpafényes idegenvezetés is szerepel a programban: a Dömötör-toronyba, a kupulakilátó kulisszái mögé, valamint a székesegyház szakrális terébe is betekinhetnek az érdeklődők. A szervezők kéri, hogy a lámpafényes sétákra érkezők – ha tehetik – hozzanak magukkal zseblámpát, ezzel is hangulatosabbá téve az esti programokat. A regisztrációhoz kötött programok létszáma korlátozott, a helyeket jelentkezési sorrendben töltik fel. Jelentkezni e-mailben (domlatogatokozpont@gmail.com), telefonon (06-20/220-7227) vagy a Látogatóközpont közösségi oldalán lehet. Éjszakai jegyárak: 2.000 forint felnőtt, 1.000 forint diák/nyugdíjas, 5.000 forint családi jegy.

A Szegedi Dóm Árpád-házi Szent Margit Imaköre régi hagyományt elevenít fel, mely szerint Gyümölcsoport Boldogasszony ünnepére készülve 1000 Üdvözlégy Máriát imádkoznak el egymás után, égi Édesanyánkat megtisztelve és hozzá könyörögve. Március 23-án, hétfőn reggel 7 órától 17 óráig az imakör vezetésével húsz teljes rózsafüzért imádkoznak el Magyarországot a közösségben szokásos módon. Az imakör ezen a napon ünnepli 6. születésnapját. Előimádkozásra az erre szolgáló jelentkezési lapon lehet feliratkozni a Belvárosi Plébánián vagy a sekrestyében.

Április 23-án 19 órakor harmadik alkalommal kerül megrendezésre a Szeged Helytörténeti Kvíz, melynek helyszíne a Szegedi Dóm Látogatóközpont (Dóm tér 16.). 2–6 fős csapatok jelentkezését várják személyesen a Látogatóközpontban, a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címen, vagy a 06-20/385-5061-es telefonszámon. Szeretettel várnak minden érdeklődőt a szervezők.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.